

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usoz-122/16-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Eveline Čolović Tomić, predsjednice vijeća, mr.sc. Inge Vezmar Barlek, mr.sc. Ivice Kujundžića, Lidije Vukičević i Senke Orlić-Zaninović, članova vijeća, uz sudjelovanje sudske savjetnice Ivane Mamić Vuković, zapisničarke, u postupku ocjene zakonitosti općeg akta, pokrenutom po zahtjevu U. K. iz B., kojeg zastupa opunomoćenik J. M., odvjetnik iz S., na sjednici vijeća održanoj 30. ožujka 2017.,

p r e s u d i o j e

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Podnositelj je dana 17. studenog 2014. (putem pošte preporučeno) podnio zahtjev za ocjenu zakonitosti općeg akta, kojeg je, sukladno ovisudnom rješenjem od 9. siječnja 2017., izmijenio i dopunio na način da je zatražio ocjenu zakonitosti odredbe članka 5., članka 17. i članka 18. Odluke o komunalnom doprinosu Općine Pašman („Službeni glasnik Zadarske županije“, broj 11/13.). Uz zahtjev je dostavio rješenje Upravnog odjela za prostorno uređenje, zaštitu okoliša i komunalne poslove Z. ž., klasa: UP/II-363-01/14-01/279, urbroj: 2198/1-07/2-14-4 od 13. listopada 2014., kojim je odbijena njegova žalba izjavljena protiv rješenja o komunalnom doprinosu Jedinственог upravnog odjela Općine Pašman, klasa: UP/I-363-02/14-20/71, urbroj: 2198/17-03-14/14-2 od 8. rujna 2014., a kojim je podnositelj utvrđen obveznikom plaćanja komunalnog doprinosa za nezakonito izgrađenu jednostavnu stambenu zgradu, obujma 155,82 m³, u iznosu od 8.063,68 kn.

U zahtjevu podnositelj osporava zakonitost Odluke o komunalnom doprinosu Općine Pašman, i to u dijelu koji se odnosi na članak 5., članak 17. i članak 18., smatrajući navedene odredbe nezakonitima jer su iste u koliziji s odredbama Zakona o suzbijanju diskriminacije („Narodne novine“, broj 85/08. i 112/12.), i to člankom 1., člankom 2., člankom 8, člankom 9. i člankom 16. toga Zakona. Iako je Zakonom o suzbijanju diskriminacije izrijekom propisano promicanje jednakosti, kao najviše vrijednosti ustavnog poretka Republike Hrvatske, osporavanim odredbama podnositelj zahtjeva i njemu slični subjekti stavljeni su u neravnopravan položaj u odnosu na druge sudionike upravnog postupka prilikom utvrđivanja komunalnog doprinosa na području Općine Pašman, i to na osnovi nacionalnog porijekla i rodnog identiteta (članak 1. Zakona). U konkretnom slučaju radi se o izravnoj diskriminaciji na osnovu državljanstva sudionika

u upravnom postupku, koji kriterij je neprihvatljiv i u apsolutnoj koliziji sa cjelokupnim zakonodavnim i političkim ustrojstvom i konceptom državne vlasti u Republici Hrvatskoj (članak 2. stavak 1. Zakona). Budući se odredbom članka 8. stavka 1. točke 5. navedenog Zakona propisuje područje primjene tog propisa, koje se odnosi na konkretan primjer, to se u konkretnom slučaju baš radi o postupanju jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, na području pravosuđa i uprave, koji kriteriji čine osporavani opći akt suprotan citiranim zakonskim odredbama. Na kraju, podnositelj ističe da su osporene odredbe suprotne i odredbi članka 9. toga Zakona, koja zabranjuje diskriminaciju u kontekstu tog propisa u svim pojavnim oblicima, zbog čega je podnositelj ovlašten tražiti zaštitu u ovom sudskom postupku, sukladno odredbi članka 16. istog Zakona. Nastavno podnositelj sadržajno citira navedene zakonske odredbe, te predlaže ovom Sudu da donese presudu kojom ukida odredbe članka 5., članka 17. i članka 18. Odluke o komunalnom doprinosu Općine Pašman.

S obzirom na razloge zahtjeva, a imajući u vidu rješenje dostavljeno u prilogu istog, kao i sadržaj odredaba zakonitosti kojih se ovdje osporava, ovaj Sud je, rukovodeći se načelom učinkovitosti, u konkretnom slučaju ocijenio nesvrhsishodnim dostaviti zahtjev donositelju općeg akta na očitovanje. Ovo tim više što se o zakonitosti predmetne Odluke donositelj već očitovao u ovisnom predmetu, posl.broj: Usoz-127/15, a koje očitovanje je Sud uzeo u obzir i kod donošenja ove odluke

Zahtjev nije osnovan.

Odluku o komunalnom doprinosu (dalje: Odluka) donijelo je Općinsko vijeće Općine Pašman na sjednici održanoj dana 22. srpnja 2013., a ista je stupila na snagu 6. rujna 2013. godine.

Osporenim odredbama Odluke reguliran je iznos jedinične vrijednosti komunalnog doprinosa za stambeni prostor, poslovni prostor, obiteljski hotel te u postupcima izdavanja rješenja o izvedenom stanju temeljem Zakona o postupanju s nezakonito izgrađenim zgradama (članak 5. Odluke), kao i oslobađanje od plaćanja komunalnog doprinosa po osnovi prebivališta fizičke osobe na području Općine Pašman u vremenu od najmanje 10 (deset) godina (članak 17. i 18. Odluke).

Navedena Odluka donesena je temeljem ovlaštenja iz članka 31. stavka 7. Zakona o komunalnom gospodarstvu („Narodne novine“, broj 36/95., 70/97., 128/99., 57/00., 129/00., 59/01., 26/03.-proč.tekst, 82/04., 178/04., 38/09., 79/09., 153/09., 49/11., 84/11., 90/11., 144/12., 94/13., 153/13. i 147/14.), prema kojoj predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave donosi odluku o komunalnom doprinosu kojom se obvezno utvrđuje, pored ostalog, jedinična vrijednost komunalnog doprinosa po vrsti objekata i uređaja komunalne infrastrukture i po pojedinim zonama, određena u kunama po m³ građevine (podstavak 2.), te opći uvjeti i razlozi zbog kojih se u pojedinačnim slučajevima može odobriti djelomično ili potpuno oslobađanje od plaćanja komunalnog doprinosa (podstavak 4.).

Dakle, iz citirane zakonske odredbe razvidno je da je uređenje komunalnog doprinosa stavljeno u nadležnost predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave, koje je svojim općim aktom, u okviru kriterija propisanih Zakonom o komunalnom gospodarstvu, ovlašteno utvrditi visinu komunalnog doprinosa, kao i opće uvjete i razloge za djelomično ili potpuno oslobađanje od plaćanja komunalnog doprinosa.

Dosljedno navedenom, ovaj Sud smatra neupitnom ovlast predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave da propiše opće uvjete i razloge temeljem kojih se u pojedinačnim slučajevima može odobriti djelomično ili potpuno oslobađanje od plaćanja komunalnog doprinosa, a što je u konkretnom slučaju i učinjeno.

Naime, iako ni prebivalište ni mjesto rođenja, a niti uopće bilo koji drugi kriterij vezan za osobni status obveznika plaćanja komunalnog doprinosa, nisu kriteriji predviđeni Zakonom o komunalnom gospodarstvu temeljem kojih bi predstavničko tijelo imalo ovlast smanjiti jediničnu vrijednost komunalnog doprinosa, u konkretnom slučaju se ne radi o takvoj pravnoj situaciji. To

stoga jer iz sadržaja citirane Odluke (osobito poglavlja V - Oslobađanje od plaćanja komunalnog doprinosa) proizlazi da je Općinsko vijeće Općine Pašman utvrdilo različite kriterije za potpuno ili djelomično oslobađanje od plaćanja komunalnog doprinosa, među kojima je jedan od kriterija i prebivalište obveznika plaćanja komunalnog doprinosa na području Općine u određenom trajanju, a što nije u suprotnosti s mjerodavnim odredbama Zakona o komunalnom gospodarstvu.

Takvo pravno stajalište u skladu je i s dosadašnjom sudskom praksom u postupcima ocjene zakonitosti općih akata, u kojoj je Sud dosljedno činio razliku između, s jedne strane, kriterija za određivanje jedinične vrijednosti komunalnog doprinosa (područja zone, vrste objekata i obujam građevine) te, s druge strane, kriterija za djelomično ili potpuno oslobađanje od plaćanja komunalnog doprinosa (prebivalište vlasnika/investitora, HRVI, namjena građevine – zdravstvo, socijalna skrb, prometna i komunalna infrastruktura i dr.).

S tim u vezi dodatno se napominje da je odredba članka 17. Odluke već bila predmetom ocjene zakonitosti u upravnom sporu, koji je okončan presudom ovog Suda, posl.broj: Usoz-127/15-5 od 30. studenog 2015., u kojoj je detaljno obrazloženo stajalište Suda u vezi kriterija prebivališta kao osnove za oslobođenje od plaćanja komunalnog doprinosa utemeljene na Zakonu o komunalnom gospodarstvu, a sadržaj koje presude je dostupan na web stranicama Visokog upravnog suda Republike Hrvatske.

S obzirom na navedeno, a imajući u vidu sadržaj podnositeljevog zahtjeva, kao i definiciju pojma diskriminacije u smislu Zakona o suzbijanju diskriminacije, Sud ne može prihvatiti osnovanom tvrdnju podnositelja da je oslobađanje od plaćanja komunalnog doprinosa po osnovi prebivališta stanovnika na području Općine Pašman diskriminatorno u odnosu na strance (strane državljanke).

Naime, odredbom članka 1. stavka 1. citiranog Zakona o suzbijanju diskriminacije propisano je da se ovim Zakonom osigurava zaštita i promicanje jednakosti kao najviše vrednote ustavnog poretka Republike Hrvatske, stvaraju se pretpostavke za ostvarivanje jednakih mogućnosti i uređuje zaštita od diskriminacije na osnovi rase ili etičke pripadnosti ili boje kože, spola, jezika, vjere, političkog ili drugog uvjerenja, nacionalnog ili socijalnog podrijetla, imovnog stanja, članstva u sindikatu, obrazovanja, društvenog položaja, bračnog ili obiteljskog statusa, dobi, zdravstvenog stanja, invaliditeta, genetskog nasljeđa, rodnog identiteta, izražavanja ili spolne orijentacije.

Nadalje, diskriminacijom se u smislu ovoga Zakona smatra stavljanje u nepovoljniji položaj bilo koje osobe po osnovi iz stavka 1. ovoga članka, kao i osobe povezane s njom rodbinskim ili drugim vezama (stavak 2.), kao i stavljanje neke osobe u nepovoljniji položaj na temelju pogrešne predodžbe o postojanju osnove za diskriminaciju iz stavka 1. ovoga članka (stavak 3.).

U konkretnom slučaju, međutim, osporenim odredbama Odluke regulirani su kriteriji za određivanje jedinične vrijednosti komunalnog doprinosa, kao i opći uvjeti i razlozi temeljem kojih se u pojedinačnim slučajevima može odobriti djelomično ili potpuno oslobađanje od plaćanja komunalnog doprinosa na način koji je u granicama ovlaštenja danog mjerodavnim Zakonom o komunalnom gospodarstvu, zbog čega se ovdje ne radi o diskriminaciji kakvu ima u vidu članak 1. Zakona o suzbijanju diskriminacije.

Slijedom izloženog, ovaj Sud nalazi da propisivanjem uvjeta za oslobađanje od plaćanja komunalnog doprinosa koji su vezani za prebivalište obveznika, donositelj predmetne Odluke nije povrijedio Zakon o suzbijanju diskriminacije, a na povredu kojeg Zakona podnositelj isključivo upire u svom zahtjevu.

Stoga je, razmatrajući osnovanost podnositeljevog zahtjeva u granicama razloga istaknutih u istom, ovaj Sud ocijenio da osporene odredbe Odluke nisu u nesuglasju sa Zakonom o suzbijanju diskriminacije, radi čega je valjalo, odgovarajućom primjenom odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj 20/10., 143/12. i 152/14.), zahtjev odbiti kao neosnovan.

U Zagrebu 30. ožujka 2017.

Predsjednica vijeća
Evelina Čolović Tomić, v.r.